

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

## **Akif Hasanov v. Azerbaijan - [7268/10](#)**

Hotărârea din 19.9.2019 [Secția a V-a]

### **Articolul 35**

#### **Articolul 35-1**

##### **Termenul de șase luni**

Eșecul de a depune diligența necesară pentru a afla statutul procedurilor, acolo unde dreptul național prevedea comunicarea automată despre hotărârea tribunalului: *inadmisibilă*

*În fapt* – Pe 20 noiembrie 2007, reclamantul a fost găsit vinovat de comiterea unui act minor de huliganism. Recursul său împotriva acestei hotărâri a fost respins de Curtea de Apel Baku pe 12 decembrie 2007. Reclamantul a trimis cererea la Curte pe 28 ianuarie 2010. În 2014, reclamantul a informat Curtea că, în contextul unei chestiuni care nu are legătură cu situația sa, dosarul cauzei lui care se afla în biroul avocatului său a fost pus sub sechestru de către autoritățile statale.

*În drept* – Articolul 35 § 1: Guvernul a susținut că reclamantul nu a respectat regula celor șase luni atunci când a trimis cererea. Acolo unde reclamanților trebuia să li se comunice în mod automat o copie a hotărârii scrise de la nivel național, scopul și obiectul articolului 35 § 1 erau servite cel mai bine dacă se considera că termenul de șase luni începe să curgă de la data comunicării copiei hotărârii scrise, indiferent dacă hotărârea a fost pronunțată oral anterior.

Reclamantul a formulat un recurs împotriva hotărârii primei instanțe pe 26 noiembrie 2007. El nu a fost prezent la judecarea recursului său și nu existau probe că i-ar fi fost comunicată *ex officio* o copie a hotărârii la care era îndreptățit, în termenul stabilit de Codul contravențional. Reclamantul a susținut că a primit o copie a acelei hotărâri abia pe 24 august 2009. Această afirmație nu a fost confirmată cu vreo copie a vreunei cereri sau plângeri relevante, sau cu alte probe.

Având în vedere că termenul de soluționare a acestor recursuri în baza Codului contravențional era de trei zile și că reclamantul și-a formulat recursul pe 26 noiembrie 2007, reclamantul trebuia să fi cunoscut despre pretinsa inactivitate a instanței care i-a judecat recursul, în legătură cu acest recurs, până la sfârșitul anului 2007. Chiar dacă Curtea de Apel Baku nu l-a citat și nu a asigurat participarea acestuia la ședința de judecată (tot așa cum nu i-a comunicat o copie a hotărârii sale), aceste fapte nu-l puteau scuti pe reclamant de obligația de a întreprinde măsuri elementare și de a solicita informații de la autoritățile relevante despre soluționarea recursului său.

Mai mult, ca urmare a lipsei unui răspuns la numeroasele sale cereri, acesta trebuia să cunoască despre lipsa de efectivitate a investigațiilor efectuate de autoritățile administrative sau judiciare naționale pe parcursul anului 2008. Presupusa lipsă a vreunei investigații sau anchete privind asemenea aserțiuni grave într-o perioadă atât de lungă de timp trebuia să-l facă să tragă concluziile necesare și să trimită o cerere la Curte. Reclamantul nu a oferit nicio informație care ar fi justificat fie inacțiunea sa în această privință, fie faptul că a amânat trimiterea unei cereri la Curte. Prin urmare, în aceste circumstanțe, reclamantul trebuia să conchidă, cu mult înainte de formularea cererii sale – și cu siguranță mai demult de șase luni – că investigația nu a fost efectivă.

**Concluzie:** inadmisibilă (tardivă).

Curtea a mai reținut că statul reclamat nu și-a respectat obligațiile în baza articolului 34, în legătură cu sechestrul aplicat în privința dosarului cauzei reclamantului, aflat în biroul avocatului său, în legătură cu cererea sa trimisă la Curte.

(Vezi *Worm v. Austria*, 22714/93, 29 august 1997, și *Ölmez v. Turcia* (dec.), [39464/98](#), 1 februarie 2005)